

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/1630 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 24 januari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 januari 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 januari 2008, verzonden op 25 januari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

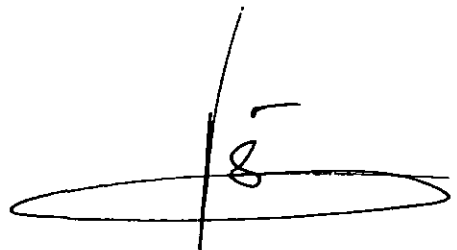
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 maart 2008

347-550.

Verzonden: 7 maart 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak



17. Jan. 2008 12:02
12-JAN-2008 02:42

pv den bosch
FROM NIEUW REDE BUR.UR.ZAKEN

TO IND Z O S Nr. 3770 P. 5/14

Model M110-A +31 164 611453
Maatregel van bewaring

0001.130010 4.

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : J.J. Bronsveld Tel: 0164-248534

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelot op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 3.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich openstaand:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Somalië
Nationaliteit : Somalische

14 JAN. 2008
ULAD PV DEN BOSCH
HC-44C

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
- aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
- aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
 - verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewenst verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
 - zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrekt termijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - zich bedient van een of meerdere albiassen
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 - overige reden(en):
- wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Hoogerheide Datum: 12-1-2008 Tijd: 00:55 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

A.J. van der Schans,
kapitein der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND
Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Proc.nr. : AWB 08/1630

Inzake : _____
volgens zijn verklaring geboren op _____ en van
Somalische nationaliteit,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. J.J. Bronsveld, advocaat te Bergen op
Zoom,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Op 12 januari 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder
a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 14 januari 2008 is namens eiser beroep ingesteld.
Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt dit beroep
tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Verweerder is op 21 januari 2008 overgegaan tot opheffing van de maatregel.

Bij faxbericht van 22 januari 2008 heeft de gemachtigde van eiser de rechtbank
laten weten het beroep te willen voortzetten met het oog op schadevergoeding.
Voorts is op deze datum een nader stuk ingezonden.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 januari 2008, gevoegd
met de beroepszaken met procedurenummers AWB 08/1627, AWB 08/1628,
AWB 08/1639, AWB 08/1641 en AWB 08/1644. Eiser heeft zich laten
vertegenwoordigen door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich
laten vertegenwoordigen door mevrouw L.M.F. Verhaegh. Na sluiting van het
onderzoek ter zitting zijn bovengenoemde zaken weer gesplitst en is in iedere
zaak separaat uitspraak gedaan.

II. OVERWEGINGEN

Op grond van het bepaalde in artikel 106 van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan eiser een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 90 en 93 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

Gelet op het verzoek tot schadevergoeding dient thans te worden vastgesteld of de maatregel van bewaring reeds op enig moment voor de opheffing ervan door verweerder onrechtmatig was en, zo ja, of aanleiding bestaat tot toekenning van schadevergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000.

Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat hij, zodra de mogelijkheid zich voordeed, asiel heeft aangevraagd en hij zodoende niet in bewaring had mogen worden gesteld. Eiser had in een opvangcentrum geplaatst moeten worden. Voorts is aangevoerd dat de inbewaringstelling van een vreemdeling die asiel heeft aangevraagd uitsluitend mag plaatsvinden na overleg vooraf met de Immigratie- en Naturalisatiedienst, waarvan in de onderhavige zaak niet is gebleken. Eiser heeft in verband met het vorenstaande verwezen naar een overgelegde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Zutphen, van 22 november 2007 (AWB 07/42252).

De rechtbank overweegt als volgt.

Volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), voor zover thans van belang, wordt bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben zo beperkt mogelijk toegepast. Wel kan worden besloten tot inbewaringstelling van vreemdelingen waarvan aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken.

Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel over voldoende middelen om zijn terugreis te bekostigen.

Bovenstaande gronden zijn door eiser als zodanig onbestreden gebleven en vormen naar het oordeel van de rechtbank voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

Daargelaten de vraag of de stelling van eiser, dat voormelde bewaringsgronden van toepassing zijn op (vrijwel) alle asielzoekers, juist is, maakt dit niet dat

Procedurenummer: AWB 08/1630

3

verweerder aan deze omstandigheden niet het vermoeden heeft mogen ontlenen dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken, zodat het algemeen belang zijn inbewaringstelling vordert.

De rechtbank overweegt vervolgens dat, in afwijking van eerdergenoemde uitspraak van de rechtbank Zutphen, het standpunt van eiser dat hij vanwege de door hem ingediende asielaanvraag niet in bewaring kon worden gesteld, niet wordt gevolgd. Eiser heeft zich immers niet uit eigen beweging onverwijld na het overschrijden van de Nederlandse grens vervoegd bij een ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen en daar kenbaar gemaakt dat hij asiel wenst. Ook op grond hiervan heeft verweerder kunnen aannemen dat hij zich aan de eventuele uitzetting zou gaan onttrekken.

Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat, alhoewel niet kenbaar in het dossier, de IND voor de inbewaringstelling van eiser toestemming heeft gegeven. Wat hier overigens ook van moge zijn, het enkele ontbreken van toestemming vooraf van de IND voor de inbewaringstelling van eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 maakt de daarop aansluitende bewaring niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van een dergelijke onevenwichtigheid is de rechtbank in dit geval niet gebleken. Aan alle wettelijke vereisten voor de inbewaringstelling is voldaan. Het besluit tot inbewaringstelling is bevoegd genomen en in het besluit is voorts uiteengezet, waarom het belang van de openbare orde de bewaring vordert. De wet bepaalt daarbij ook niet dat een vreemdeling, die een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend, niet in bewaring mag worden gesteld, voordat de IND daartoe toestemming heeft verleend.

De rechtbank overweegt verder als volgt.

Niet is gebleken dat er tot de opheffing van de bewaring op 21 januari 2008 onvoldoende zicht op uitzetting heeft bestaan. Voorts is niet gebleken dat verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting heeft gewerkt.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring tot de opheffing ervan niet in strijd was met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd was te achten.

Het namens eiser ingediende verzoek om schadevergoeding zal derhalve worden afgewezen.

Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

Procedurenummer: AWB 08/1630

4

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. drs. E.J. Govaers in tegenwoordigheid van mr. D.D.R.H. Lechanteur als griffier en uitgesproken in het openbaar op 24 januari 2008.

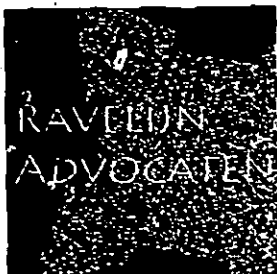
Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw. 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 25 JAN 2008



Mr P.R. Klaver*
 Mr E.R. Moes
 Mr W.J. Jurgers**
 Mw. Mr B.L.I.M. van Overloop
 Mr J.J. Bronsveld
 Mw. Mr C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator

** lid van de Vereniging Arbeidsrecht
 Advocaten Nederland (VAAN)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
31 JAN 2008	
ZAAKNR.	072
AAN:	J.B.
BEHANDELD:	113

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

5419-A

per telefax en per gewone post: 070 - 365 13 80

Uw ref :
 Onze ref. : 20080264/JB/DT/154005
 Betreft :

Bergen op Zoom, 31 januari 2008

Grievens hoger beroep inzake
 procedurenummer AWB 08/1630

Geachte mevrouw, mijnheer,

Appellant in deze is de heer , geboren op : van Somalische nationaliteit, thans verblijvende te (AZC Alkmaar) Alkmaar, aan de Picassolaan 9 (1816 MD). Appellant kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J. Bronsveld, aan de Van der Rijtstraat no. 57 (correspondentieadres: postbus 386, 4600 AJ te Bergen op Zoom). Bij deze verklaart mr J.J. Bronsveld bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellant het onderhavige appelschrift in te stellen. Dit appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond, Vreemdelingenkamer, bekend onder nummer AWB 08/1630 d.d. 25 januari 2008. Een kopie van de uitspraak wordt bij deze overgelegd als productie 1.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond d.d. 25 januari 2008 zoals hiervoren omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

GRIEF:

De Rechtbank heeft overwogen onder II (overwegingen) op pagina 2 dat er voldoende grond aanwezig was om te vermoeden dat appellant zich aan zijn uitzetting zou onttrekken, op grond waarvan het algemeen belang de inbewaringstelling vordert. Voorts overweegt de Rechtbank dat appellant zich niet uit eigen beweging onverwijld na het overschrijden van de Nederlandse grens vervoegd heeft bij een ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen en daar kenbaar gemaakt heeft dat hij asiel wenst.

Bezoekadres: Van der Rijtstraat 57 • 4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres: Postbus 386 • 4600 AJ Bergen op Zoom • T +31(0)164 252 621 • F +31(0)164 255 010 • E info@ravelijnadvocaten.nl • www.ravelijnadvocaten.nl

Op onze dienstverlening zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten.

Deze voorwaarden staan op de achterzijde van deze brief en zijn ook te vinden op onze website.

De Rechtbank miskent hierbij de daartoe geldende wet en regelgeving. Immers, uit paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 volgt, voor zo ver thans van belang, dat indien een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel is ingediend naast de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, sprake moet zijn van redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in A6/5.3.3.1 van de Vreemdelingencirculaire, op grond waarvan aangenomen kan worden dat een vreemdeling zich aan de eventuele uitzetting zal onttrekken. De Rechtbank Roermond heeft daarbij niet kunnen begrijpen dat in het onderhavige geval geen sprake was van dergelijke omstandigheden, zoals neergelegd in A6/5.3.3.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000. Uit het dossier blijkt ook overigens niet dat zulks gesteld is door verweerder, op grond waarvan ten onrechte over is gegaan tot de inbewaringstelling, terwijl voorafgaande daaraan ook onbetwist reeds kenbaar was gemaakt dat appellant een aanvraag wenste te doen voor een verblijfsvergunning asiel. Blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding is immers duidelijk gemaakt dat het verweerder voor de inbewaringstelling bekend was dat appellant asiel wilde vragen. Uit paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 volgt dat het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk dient te geschieden. In het onderhavige geval is echter zonder nadere motivering en zonder dat een deugdelijke belangenafweging heeft plaatsgevonden, overgegaan tot de inbewaringstelling.

Voorts bepaalt dezelfde paragraaf A6/5.3.3.5 dat zolang de aanvraag nog niet in eerste aanleg is afgewezen, de inbewaringstelling van asielzoekers uitsluitend mag plaatsvinden en voortduren na vooraf overleg met de Immigratie- en Naturalisatiedienst. Ook daarvan blijkt in het onderhavige geval geen sprake. Er is geen voorafgaand overleg geweest en ook al maakt het enkel ontbreken van overleg de inbewaringstelling niet onrechtmatig, er is wel sprake van geschonden belang. Immers, de daarmee gediende belangen staan niet in redelijke verhouding tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen, waarvan in het onderhavige geval sprake. In deze wordt ook verwezen naar de jurisprudentie van de Rechtbank Zutphen en Zwolle. Deze uitspraken worden bij dit appelschrift overgelegd, met het verzoek de tekst daarvan woordelijk herhaald en ingelast te beschouwen bij de gronden van dit appelschrift.

MITSDIEN u verzocht wordt het hoger beroep gegrond te verklaren en alsnog het inleidende beroep gegrond te verklaren en te bepalen dat appellant in aanmerking komt voor invrijheidsstelling c.q. de daarbij behorende schadevergoeding, alsmede vernietiging van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond d.d. 25 januari 2008, met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

J.J. Bransveld

